

ЛЕКЦІЯ 1. Основні поняття та терміни в системі контролю якості

1.1 Загальні терміни щодо якості продукції

Терміни і визначення основних понять у галузі якості продукції, видів дефектів, видів показників якості продукції та методів оцінювання якості продукції встановлені державним стандартом ДСТУ 2925-94 «Якість продукції. оцінювання якості. Терміни та визначення».

Якість продукції – це сукупність характеристик продукції (процесу, послуги), які стосуються її здатності задовольняти встановлені і передбачені потреби.

На якість продукції впливають такі взаємопов'язані види діяльності, як проектування, виробництво та процес обслуговування чи ремонту.

Під продукцією розуміється:

- результат діяльності або процесів (матеріальна продукція або нематеріальна продукція, такі, як послуга, програма для обчислювальної техніки, проект чи інструкція з експлуатації;

- діяльність або процес (такі, як надання послуги або виконання виробничого процесу).

Якість виготовлення (експлуатації) – сукупність властивостей процесу виготовлення продукції, від яких залежить відповідність цього процесу і його результатів установленим вимогам.

Якість виготовлення продукції залежить від якості нормативних документів на розроблення і виробництво продукції, якості праці розробників і виробників продукції, якості технічних засобів, необхідних для розроблення та виробництва продукції і якості сировини, матеріалів, комплектувальних елементів (частин).

Якість експлуатації продукції залежить від якості експлуатаційної (включно з ремонтною) документації, якості експлуатаційного (ремонтного) обладнання та інструменту, якості запасних частин, матеріалів і приладів, що використовують під час експлуатації (ремонтів, збереження, транспортування) продукції та від якості праці осіб, що експлуатують цю продукцію.

Показник якості продукції – кількісна характеристика однієї чи декількох властивостей продукції, що характеризують її якість, яку розглядають стосовно визначених умов її створення та експлуатації або споживання.

Показник якості виготовлення (експлуатації) продукції – кількісна характеристика властивостей, які складають якість процесу виготовлення (експлуатації) продукції і результатів цього процесу.

Прикладами цього показника можуть бути величини, які кількісно характеризують частоту і ступінь порушень вимог технічних завдань на розроблення продукції, вимог конструкторської, технологічної та іншої нормативної документації на її виробництво, а також вимог експлуатаційної документації, яка регламентує умови ремонту, збереження і транспортування продукції.

Придатна продукція – продукція, що задовольняє всі встановлені вимоги.

Придатна продукція не має дефектів, які перешкоджали б її прийманню, але, як правило, має допустимі відхилення показників якості або параметрів.

Ознака продукції – якісна або кількісна характеристика будь-яких властивостей чи станів продукції.

Ознаки продукції можуть бути якісними і кількісними. До якісних ознак належать колір матеріалу, форма виробу, наявність на поверхні деталі певного покриття (захисного, декоративного тощо), профіль прокату (кутник, тавр, швелер тощо), спосіб скріплення деталей виробу (зварювання, склеювання, клепання тощо), спосіб настроювання або регулювання технічного обладнання (ручне, напівавтоматичне тощо).

Серед якісних ознак велике значення для керування якістю мають альтернативні ознаки. В разі використання під час статичного контролю вони можуть мати тільки два взаємовиключні варіанти, наприклад, наявність або відсутність дефектів у виробі, наявність або відсутність захисного покриття на деталі, виникнення або відсутність відмови під час випробування і т. ін.

Кількісна ознака продукції є її параметром.

Параметр продукції – ознака продукції, яка кількісно характеризує певні її властивості.

Параметр продукції кількісно характеризує будь-які її властивості, в тому числі й ті, які входять до складу якості продукції. Таким чином, показник якості може бути частковим випадком параметра продукції.

Багато показників якості продукції є функціями її параметрів. Так, наприклад, міцність будь-якої конструкції залежить від геометричних параметрів, механічних характеристик матеріалів тощо.

Властивість продукції – об'єктивна особливість продукції, яка може виявлятися під час її створення, експлуатації чи споживання.

Продукція має численні властивості, які можуть проявлятися під час її створення і експлуатації або споживання, тобто під час розроблення, виробництва (виготовлення, видобування, вирощування), випробувань, зберігання, транспортування, технічного обслуговування, ремонту та використання.

Властивості продукції умовно можна поділити на прості і складні. Прикладом складної властивості є надійність виробу, зумовлена такими відносно простими його властивостями як безвідмовність, довговічність, ремонтпридатність і збережуваність.

Властивості продукції можуть у різних випадках характеризуватися технічним чи економічним показником. Наприклад, властивість ремонтпридатності можна характеризувати імовірністю виконання ремонту у заданий час (технічним показником) або середньою вартістю ремонту (економічним показником).

Брак – продукція, передавання якої споживачу не допускається через наявність дефектів.

Виправний брак – брак, в якому всі дефекти, що зумовили забракування продукції, є усувними.

Невиправний брак – брак, в якому хоча б один з дефектів, що зумовив забракування продукції, є неусувним.

Дефект – невиконання заданої або очікуваної вимоги, яка стосується продукції (послуги), включно з вимогою безпеки.

Якщо одиниця продукції, яку розглядають, має дефект, то це означає, що один із показників її якості або параметрів перевищує граничне значення або не виконується (не задовольняється) одна із вимог нормативних документів до ознак продукції.

Невідповідність вимогам технічного завдання або встановленим правилам розроблення (модернізації) продукції належить до *конструктивних дефектів*.

Невідповідність вимогам нормативних документів на виготовлення або постачання продукції належить до *виробничих дефектів*.

Дефектна одиниця продукції – одиниця продукції, яка має хоча б один дефект.

Значний дефект – дефект, який суттєво впливає на використання продукції за призначенням і (або) на її довговічність, але не є критичним

Незначний дефект – дефект, який суттєво не впливає на використання продукції за призначенням та її довговічність

Критичний дефект – дефект, за наявності якого використання продукції за призначенням практично неможливе або недопустиме.

Розподіл дефектів на значні, незначні та критичні базується на оцінюванні ступеня впливу кожного дефекту, що розглядають, на ефективність і безпеку використання продукції з урахуванням її призначення, улаштування, показників її якості, режимів та умов експлуатації. В залежності від цього розподілу в нормативних документах призначають необхідний виду контролю якості продукції (вибірковий або суцільний).

Щоб не пропускати критичний дефект, контроль продукції повинен бути суцільним і в багатьох випадках – неодноразовим. Контроль відсутності значного дефекту допускається проводити вибірково тільки за достатньо низького значення ризику споживача. Відсутність незначного дефекту може контролюватись вибірково за відносно високого значення ризику споживача

Усувний дефект – дефект, усунення якого технічно можливе та економічно доцільне.

Неусувний дефект – дефект, усунення якого технічно неможливе або економічно недоцільне.

Прихований дефект – дефект, для виявлення якого в нормативних документах, обов'язкових для даного виду контролю, не передбачені відповідні правила, методи та засоби.

Явний дефект – дефект, для виявлення якого в нормативних документах, обов'язкових для даного виду контролю, передбачені відповідні правила, методи та засоби.

1.2 Терміни щодо видів показників якості продукції:

Рівень якості продукції – відносна характеристика якості продукції, яка ґрунтується на порівнянні значень оцінюваних показників якості продукції з базовими значеннями відповідних показників.

Технічний рівень продукції – відносна характеристика якості продукції, яка ґрунтується на порівнянні значень показників, що характеризують технічну досконалість оцінюваної продукції, з базовими значеннями відповідних показників.

Індекс якості продукції – комплексний показник якості різнорідної продукції, виготовленої за певний проміжок часу, який дорівнює середньому зваженому значенню відносних значень показників якості цієї продукції.

Індекс дефектності продукції – комплексний показник якості різнорідної продукції, виготовленої за певний проміжок часу, який дорівнює середньому зваженому значенню коефіцієнтів дефектності цієї продукції.

Комплексний показник якості продукції – показник якості продукції, що характеризує декілька її властивостей.

Комплексний показник характеризує одночасно декілька простих властивостей або одну складну властивість продукції (що складається з декількох простих).

Інтегральний показник якості продукції – показник якості продукції, який характеризує відношення сумарного корисного ефекту від експлуатації чи споживання продукції до сумарних витрат на її виготовлення і експлуатацію чи споживання.

Визначальний показник якості га продукції – показник якості продукції, який є вирішальним для її оцінювання.

Визначальний показник якості продукції використовують під час експертного методу оцінювання якості продукції. У цьому разі потрібно встановити номенклатуру показників, за якими оцінюється якість конкретної продукції, та шкалу можливих оцінок кожного показника. Для кожного показника експерти встановлюють коефіцієнт вагомості. Визначальний показник якості знаходять наступним чином: експерти оцінюють у балах кожний показник якості. Після цього середнє арифметичне значення оцінки кожного показника помножують на коефіцієнт вагомості і підсумовують добутки.

Одиничний показник якості продукції – показник якості продукції, що характеризує одну з її властивостей.

Поділ показників якості продукції на одиничні і комплексні умовний через умовності поділу властивостей продукції на прості та складні.

Базове значення показника якості продукції – значення показника якості продукції, прийняте за основу під час порівняльного оцінювання її якості.

Як базові значення можуть прийматися значення показників якості кращих вітчизняних і зарубіжних зразків, для яких є достовірні дані про їхню якість; значення показників якості, які досягнуті в деякий попередній період часу, або заплановані значення показників перспективних зразків, що знайдені експериментальним або теоретичним методом; значення показників якості, заданих у вимогах на продукцію.

Відносні значення показників якості продукції наводять у безрозмірних величинах або процентах.

Регламентоване значення показника якості продукції – значення показника якості продукції, яке встановлюють нормативними документами.

Номінальне значення показника якості продукції – регламентоване значення показника якості продукції, відносно якого відраховують допустиме відхилення.

Номінальне значення показників якості і параметрів продукції наводять на кресленнях, у технічних умовах, стандартах, інших нормативних документах, а також у довідковій літературі

Граничне значення показника якості продукції – найбільше або найменше регламентоване значення показника якості продукції.

Граничне значення показників якості і параметрів продукції наводять у нормативних документах і використовують під час контролю якості продукції.

Оптимальне значення показника якості продукції – значення показника якості продукції, за якого досягається або найбільший ефект від експлуатації чи споживання продукції за заданих витрат на її створення, експлуатацію чи споживання, або заданий ефект за найменших витрат, або найбільше відношення ефекту до витрат.

Під ефектом розуміють повне або часткове досягнення певної технічної, економічної або соціальної мети.

До витрат належать витрати фінансових, матеріальних, трудових, природних та інших ресурсів, а також витрати на знешкодження побічних (шкідливих) ефектів.

Оптимізація має конкретний зміст тільки для визначення мети і за наявності встановлених обмежень. Ними є умови створення і експлуатації або споживання

продукції, які допускаються науково-технічними, виробничими і експлуатаційними можливостями, вимогами техніки безпеки, охорони природи тощо.

1.3 Терміни відносно застосовуваних методів оцінювання якості продукції

Оцінювання рівня якості продукції – сукупність операцій, яка складається з вибирання номенклатури показників якості оцінюваної продукції, визначення значень цих показників та порівняння їх з базовими.

Оцінювання технічного рівня продукції – сукупність операцій, яка складається в вибирання номенклатури показників, що характеризують технічну досконалість оцінюваної продукції, визначення значень цих показників та порівняння їх з базовими.

Диференційний метод оцінювання якості продукції – метод оцінювання якості продукції, який ґрунтується на використанні одиничних показників її якості.

Вимірювальний метод визначення показників якості продукції – метод визначення значень показників якості продукції, який здійснюють на підставі даних, отримуваних від технічних засобів вимірювань.

Комплексний метод оцінювання якості продукції – метод оцінювання якості продукції, який ґрунтується на використанні комплексних показників її якості.

Органолептичний метод визначення показників якості продукції – метод визначення значень показників якості продукції, який здійснюють на підставі аналізу сприйняття органами чуття.

За органолептичного методу визначення показників якості продукції органи чуття людини дають інформацію про отримання відповідних відчуттів. Значення показника якості знаходять шляхом аналізу отриманих відчуттів, керуючись набутим досвідом.

Розрахунковий метод визначення показників якості продукції – метод визначення значень показників якості продукції, який здійснюють на підставі використання теоретичних і (чи) емпіричних залежностей показників якості продукції від її параметрів.

Розрахунковий метод, в основному, використовують під час проектування продукції, коли вона не може ще бути об'єктом експериментального дослідження. Цим методом можна встановити залежності між окремими показниками якості продукції. Розрахунковий метод визначає значення маси виробу, показників його продуктивності, потужності, МПЦНОСТІ тощо.

Реєстраційний метод визначення показників якості продукції – метод визначення показників якості продукції, який здійснюють на підставі спостережень і підрахунку кількості певних подій, предметів або витрат.

Реєстраційний метод базується на інформації, яку одержують шляхом реєстрації та підрахунку кількості певних подій, наприклад, відмов виробу під час випробування, підрахунку кількості дефектних виробів у партії.

Змішаний метод оцінювання якості продукції – Метод оцінювання якості продукції, який ґрунтується на одночасному використанні одиничних та комплексних показників її якості.

Соціологічний метод визначення показників якості продукції – метод визначення значень показників якості продукції, який здійснюють на підставі збирання та аналізу думок фактичних або можливих її споживачів.

Збирання думок фактичних або можливих споживачів продукції здійснюють усним способом, опитуванням або за допомогою поширення анкет, шляхом проведення конференцій, нарад, виставок, дегустацій тощо.

Соціологічний метод іноді можуть застосовувати для визначення коефіцієнтів вагомості показників якості продукції.

Статистичний метод оцінювання якості продукції – метод оцінювання якості продукції, за яким значення показників якості продукції визначають, користуючись правилами математичної статистики.

Експертний метод визначення показників якості продукції – метод визначення значень показників якості продукції, який здійснюють на підставі висновків, зроблених експертами.

1.4 Загальні терміни контролю якості продукції

Основні терміни та визначення стосовно контролю якості продукції встановлені державним стандартом ДСТУ 3021-95 «Випробування і контроль якості продукції. Терміни та визначення».

Технічний контроль — це перевірка відповідності об'єкта (продукції або процесу, від якого залежить її якість) встановленим технічним вимогам.

Об'єкт технічного контролю – продукція, процеси її створення, застосування, транспортування, технічного обслуговування та ремонту, а також відповідна технічна документація, що підлягають контролю.

Контроль якості продукції – контроль кількісних і (чи) якісних характеристик властивостей продукції.

Контроль за кількісною ознакою – контроль, що полягає у вимірюванні кількісних характеристик кожного виробу (об'єкта) в сукупності чи вибірці, взятій із сукупності.

Контроль за якісною ознакою – контроль якості продукції, в процесі якого кожен перевірену її одиницю відносять до певної групи, а наступне рішення щодо контрольованої сукупності або процесу приймають залежно від співвідношення кількості її одиниць, що опинилися в різних групах.

Контроль за альтернативною ознакою – контроль, за якого певні характеристики оцінюються і класифікуються як відповідні або не відповідні встановленим вимогам без виміру.

Оцінювання якості продукції – визначення значень характеристик продукції з зазначенням точності та (чи) достовірності.

Вид контролю – класифікаційне угруповання контролю за визначеною ознакою.

Обсяг контролю – кількість об'єктів і сукупність контрольованих ознак, що встановлюються для проведення контролю.

Метод контролю – правила використання певних принципів і засобів контролю.

Метод руйнівного контролю – метод контролю, за якого може бути порушена придатність об'єкта до застосування.

Метод неруйнівного контролю – метод контролю, за якого не повинна порушуватися придатність об'єкта до застосування.

Засіб контролю – технічний пристрій, речовина і (чи) матеріал для проведення контролю

ЛЕКЦІЯ 2. Елементи системи контролю якості продукції в будівництві

1.1 Система контролю якості продукції

Система контролю якості продукції є сукупністю взаємозв'язаних об'єктів і суб'єктів контролю, використовуваних видів, методів і засобів оцінки якості виробів і профілактики браку на різних етапах життєвого циклу продукції і рівнях управління якістю (рис.1.1).

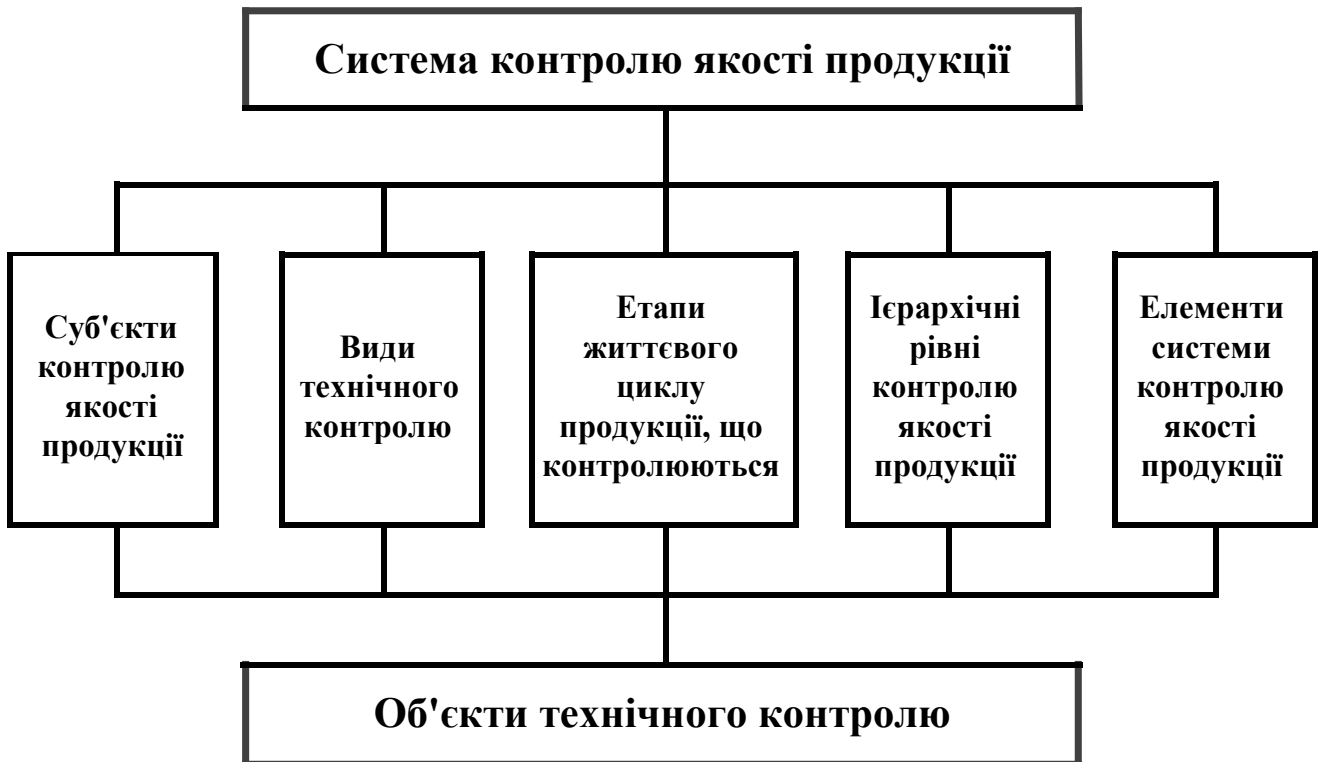

Рис.1.1. Загальний вигляд структурно-функціональної моделі системи контролю якості продукції

Ефективна система контролю якості продукції дозволяє, у більшості випадків, здійснювати своєчасну і цілеспрямовану дію на рівень якості продукції, що випускається, попереджати всілякі недоліки і збої в роботі, забезпечувати їх оперативне виявлення і ліквідацію з найменшими витратами ресурсів.

1.2 Контрольовані стадії життєвого циклу продукції

Життєвий цикл продукції — сукупність виробничих процесів і споживання продукції певного виду від початку дослідження можливості її створення до припинення споживання або експлуатації, утилізації або знищення продукції.

Технічний контроль якості продукції здійснюється на всіх стадіях життєвого циклу продукції. Розглянемо завдання технічного контролю на таких стадіях, як розробка, виробництво (виготовлення), експлуатація (споживання), відновлення (ремонт).

Основне завдання контролю якості продукції на етапі розробки продукції виявляти і запобігати явним порушенням встановлених вимог розробки згідно стандартам і іншим нормативним документам, а також механічним помилкам в процесі проектування виробів і оформлення технічної документації. Які ж причини порушень? Це в першу чергу:

а) недостатньо повний набір сучасних досягнень науки і техніки, занижені вимоги стандартів, технічних умов і інших нормативних документів при розробці нових виробів;

б) недостатня забезпеченість розробників необхідною інформацією про кращі вітчизняні і світові досягнення в області проектування і виробництва аналогічної продукції;

в) незадовільний облік, аналіз і узагальнення відомостей про експлуатацію аналогічної продукції споживачем;

г) неповний облік думки споживача про якість і технічний рівень нового виробу;

д) використання нормативно-технічної документації на сировину, матеріали, напівфабрикати і комплектуючі вироби, які не забезпечують розроблення нової продукції високої якості;

е) недостатній контроль або відсутність, у ряді випадків, перевірки проектів технічної документації, внаслідок чого показники технічного рівня і якості виробів, встановлені в ній, виявляються нижче за вимоги технічного завдання;

ж) незадовільне виконання своїх функцій службами стандартизації, технічного контролю і метрологічного забезпечення.

Контроль відповідності нових розробок встановленим вимогам повинен цілеспрямовано здійснюватися різноманітними компетентними органами, у тому числі, національним агентством метрології, стандартизації і сертифікації, відповідними підрозділами міністерств, контролюючими ланками різних служб підприємств (відділів головного конструктора, головного технолога, стандартизації, технічного контролю, метрологічної служби та ін.).

Технічна документація розробляється не лише науково-дослідними, проектно-конструкторськими і технологічними організаціями, але і відповідними підрозділами (відділ головного конструктора, головного технолога та ін.) підприємств. Ця технічна документація повинна піддаватися різним видам контролю (конструкторському, технологічному, метрологічному, нормоконтролю і т. д.), оскільки і вона відіграє важливу роль у формуванні якості продукції. Підрозділи нормоконтролю зобов'язані не лише контролювати власну технічну документацію, але і проводити експертизу креслень, що поступають з інших організацій, і проектів, вибірково перевіряти технічну документацію на підприємствах, що поставляють по кооперації напівфабрикати і комплектуючі вироби.

На стадії підготовки до виробництва необхідно здійснювати вхідний контроль якості сировини, матеріалів, напівфабрикатів і комплектуючих виробів, що отримуються по кооперації і використовуються безпосередньо у виробництві кінцевої продукції. Головна мета організації вхідного контролю — запобігання використанню у виробництві початкових компонентів готової продукції, що не відповідають по якості вимогам, що пред'являються до них.

На стадії виготовлення продукції технічний контроль зводиться до контролю якості і стану технологічних процесів. При контролі технологічних процесів головна увага приділяється перевірці дотримання технологічної дисципліни в процесі виробництва виробів. Недотримання технологічної дисципліни може бути обумовлене:

а) недотриманням вимог технології з вини безпосередніх виконавців;

б) використанням у власному виробництві недоброякісної сировини, матеріалів, напівфабрикатів, комплектуючих виробів та ін., які постачаються за кооперацією;

в) несправністю або розладнанням технологічного устаткування, несвоєчасною заміною інструмента тощо;

г) невідповідністю устаткування, інструменту, оснащення і контрольних-вимірювальних засобів вимогам конструкторської і технологічної документації;

д) незабезпеченістю окремих робочих місць усією необхідною технічною документацією та ін.

Контроль дотримання технологічної дисципліни на підприємствах повинен проводитися в наступних цілях:

а) виявлення порушень вимог стандартів, технічних умов, конструкторської, технологічної та іншої нормативно-технічної документації при здійсненні технологічних процесів;

б) виявлення причин і конкретних винуватців цих порушень;

в) визначення складу заходів, спрямованих на усунення виявлених відхилень від технології і їх запобігання надалі.

Крім того контролюється забезпечення досягнутих показників якості продукції в процесі її внутрішньозаводського транспортування, зберігання, упаковки і відправки споживачеві.

На стадії експлуатації або споживання продукції задачами контролю якості являються:

а) перевірка відповідності показників якості продукції вимогам науково-технічної документації при зберіганні, транспортуванні і функціонування цієї продукції;

б) перевірка правильності експлуатації продукції.

На стадії відновлення (ремонт) продукції завданням контролю якості являється перевірка відповідності показників якості продукції вимогам науково-технічної документації після ремонту і технічного обслуговування цієї продукції.

1.3 Об'єкти технічного контролю

Усі об'єкти технічного контролю якості тісно пов'язані з контрольованими етапами життєвого циклу продукції. До числа основних об'єктів технічного контролю якості входять:

- методи розробки і змісту стандартів, технічних умов, конструкторської, технологічної і іншої нормативно-технічної документації, регламентуючої процеси розробки, виробництва, повернення, експлуатації і ремонту виробів (I);

- якість сировини, матеріалів, напівфабрикатів, заготівель і комплектуючих виробів, що отримуються по кооперації (II);

- якість сировини, матеріалів, напівфабрикатів, заготівель і комплектуючих виробів власного виробництва (III);

- технічний рівень і стан використовуваного обладнання, технологічного оснащення і інструменту, прогресивність технології (IV);

- кваліфікаційний рівень виконавців технологічних операцій і управлінського апарату (V);

- технологічна дисципліна у виробництві і якість праці працюючих (VI);

- методи технічного контролю і випробувань продукції, наявність, технічні можливості і стан контрольно-вимірювальних приладів, пристосувань і інструменту (VII);

- якість деталей, що виготовляються, вузлів, складальних одиниць і готової продукції (VIII);

- якість упаковки і тари, засобів і правил складування, зберігання і транспортування виробів (IX);

- правила експлуатації, технічного обслуговування і діагностики виробів споживачами, їх дотримання (X);

- якість ремонту і відновлення зношених деталей, вузлів і виробів в цілому, якість запасних частин (XI);

- діяльність органів управління різних рівнів і ланок по реалізації наданих їм контрольних повноважень, процес розвитку і вдосконалення систем управління якістю продукції і технічного контролю на підприємствах, в галузях і так далі (XII).

Взаємозв'язок об'єктів технічного контролю з контрольованими етапами життєвого циклу продукції представлений на рис.1.2.

Кожному з перерахованих об'єктів контролю відповідає певний вид перевірки, що відрізняється від інших за наступними ознаками:

- складом конкретних методів і засобів оцінки стану контрольованого об'єкту;

- характеру, періодичності і об'єму отримуваної і перероблюваної інформації;

- складу і специфіки засобів дії на об'єкт, що перевіряється, за результатами контролю;

- форми організації перевірок та ін.

Контрольовані етапи життєвого
циклу продукції

Об'єкти технічного контролю

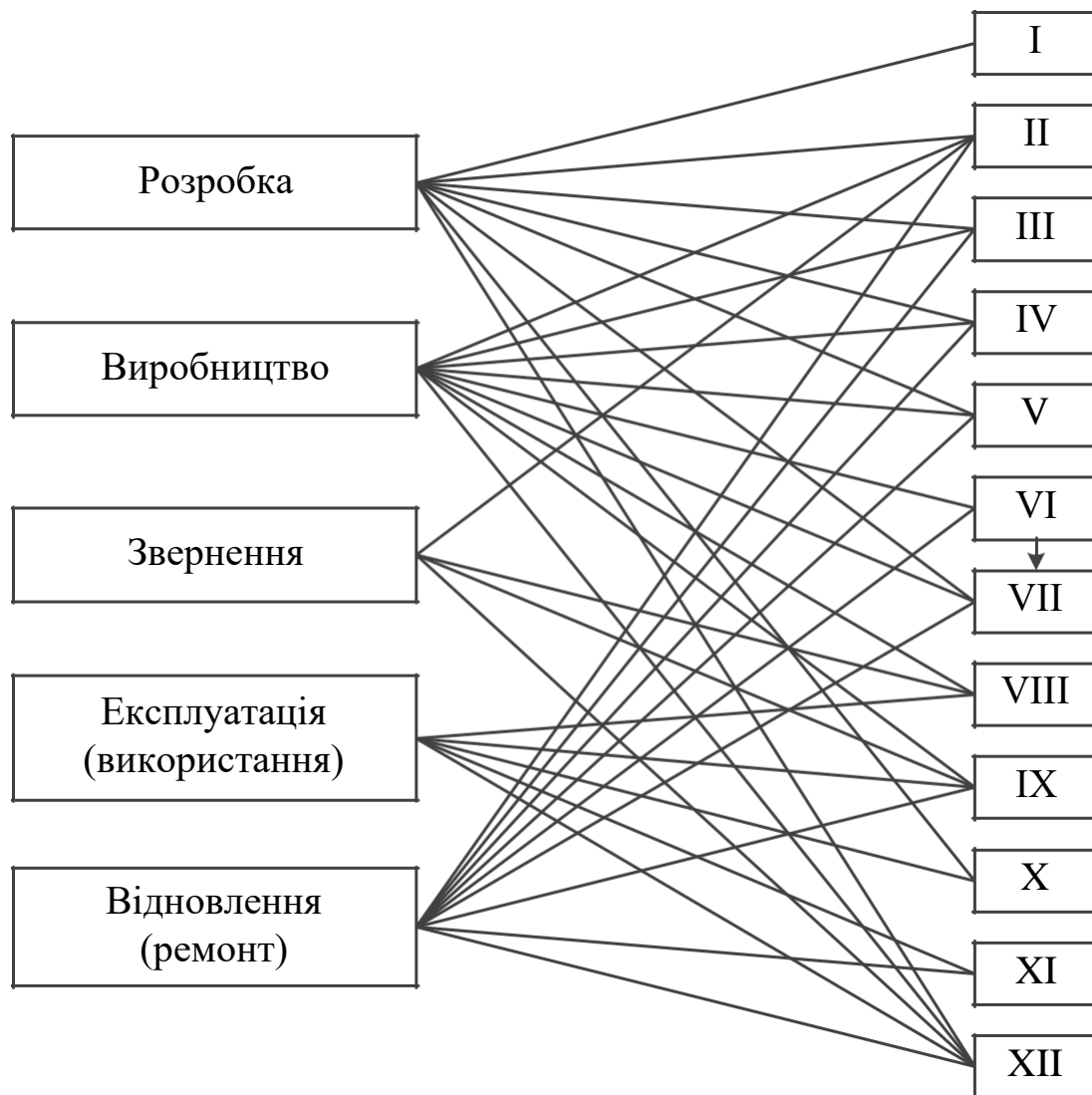

Рис.1.2. Взаємозв'язок об'єктів технічного контролю з контрольованими етапами життєвого циклу продукції

1.4 Суб'єкти контролю якості

Усю сукупність суб'єктів контролю якості можна класифікувати по їх рівнях управління, на яких вони здійснюють свою діяльність, а також по видах контролю.

На *загальнодержавному* рівні перевіркою якості продукції, що випускається та реалізовується, а також застосуванням різних заходів дії до порушників займаються:

- Національне агентство стандартизації, метрології і сертифікації України;
- органи по сертифікації продукції, робіт, послуг, систем якості і виробництв;
- органи митного і антимонопольного регулювання;
- господарські суди України;
- Державна архітектурно-будівельна інспекція України
- комісії місцевих органів влади.

На *галузевому* рівні і рівні підприємств (організацій) відомчий контроль якості продукції відповідно до закріплених обов'язків і наданих повноважень здійснюють:

- міністр і його заступники;
- інспекції за якістю продукції міністерств;
- галузеві випробувальні центри;
- директори і головні інженери підприємств галузі;
- підрозділи контролю якості великих виробничих структур;
- відділи технічного контролю підприємств і їх підрозділи;
- бюро технічного контролю цехів і ділянок;
- бригади контролерів ОТК;
- контролери ОТК;
- дослідницькі і вимірювальні лабораторії, контрольно-випробувальні станції, підрозділи служб головного конструктора, головного технолога, головного механіка, головного металурга, головного метролога, головного бухгалтера, матеріально-технічного постачання, збуту, юридичною, фінансовою стороною та ін.;
- групи якості;
- майстри, бригадири;
- виконавці виробничих операцій, переведені на самоконтроль;
- виконавці виробничих операцій, не переведені на самоконтроль.

Міжвідомчий контроль якості продукції в рамках наданих повноважень і діючого законодавства можуть здійснювати:

- контролюючі підрозділи торгових, постачальницько-збутових і інших організацій;
- замовники (представники замовників на підприємствах);
- споживачі (їх суспільства, асоціації, спілки і тому подібне).

Кожному з названих суб'єктів контролю відповідає свій вид контролю якості, що відрізняється від інших видів наступними ознаками:

- основними напрямками і конкретними завданнями перевірок;

- арсеналом наявних засобів і методів здійснення контролю якості продукції (робіт, послуг);
- місцем і часом проведення контролю;
- глибиною проникнення в суть явищ і міра охоплення усієї сукупності чинників і причин, що прямо або побічно впливають на якість продукції (робіт, послуг);
- рівнем узагальнення результатів перевірок;
- сукупність важелів і каналів дії на об'єкт контролю;
- характером дії на контрольований об'єкт.

1.5 Правова основа контролю якості продукції підприємств будівельної індустрії

Правові основи забезпечення якості будівельної продукції і здійснення її контролю встановлює низка законів, що набули чинності в Україні.

На рис. 1.3 наведені основні закони, що визначають підходи до контролю якості будівельної продукції.

Рис.1.3. Правова основа контролю якості будівельної продукції

1.5.1 Закон України «Про захист прав споживачів». Цей закон регламентує право споживачів на відповідну якість продукції, її безпеку та достовірну інформацію про неї.

В цьому законі введені такі поняття:

Споживач – фізична особа, яка придбаває, замовляє, використовує або має намір придбати чи замовити продукцію для особистих потреб, безпосередньо не пов'язаних з підприємницькою діяльністю або виконанням обов'язків найманого працівника;

Безпека продукції – відсутність будь-якого ризику для життя, здоров'я, майна споживача і навколишнього природного середовища при звичайних умовах використання, зберігання, транспортування, виготовлення і утилізації продукції;

Ведення продукції в обіг - дії суб'єкта господарювання, спрямовані на виготовлення або ввезення на митну територію України продукції з подальшою самостійною або опосередкованою реалізацією на території України;

У статті 4 цього закону зазначається, що держава забезпечує громадянам захист їх інтересів як споживачів шляхом здійснення контролю на державному рівні. Зокрема, державний нагляд за якістю продукції, що випускається, покладено на Державну архітектурно-будівельну інспекцію України, на Державний комітет України зі стандартизації, метрології і сертифікації та його територіальні органи. При цьому зазначається, що інші органи державної виконавчої влади здійснюють державний захист прав споживачів у межах своєї компетенції, визначеної чинним законодавством. Цим законом регламентується право споживачів на одержання інформації про продукцію, що забезпечує

можливість її компетентного вибору. Ця інформація повинна містити назву нормативної документації, вимогам якої має відповідати продукція, перелік основних споживчих властивостей продукції тощо.

Закон України «Про загальну безпечність нехарчової продукції». Цей закон регламентує державне регулювання належної якості та безпеки будівельної продукції. Згідно з статтею 4 цього закону виробники зобов'язані вводити в обіг лише безпечну продукцію.

Безпечна нехарчова продукція – будь-яка продукція, яка за звичайних або обґрунтовано передбачуваних умов використання (у тому числі щодо строку служби та за необхідності введення в експлуатацію вимог стосовно встановлення і технічного обслуговування) не становить жодного ризику чи становить лише мінімальні ризики, зумовлені використанням такої продукції, які вважаються прийнятними і не створюють загрози суспільним інтересам, з урахуванням

Згідно з статтею 5 цього закону продукція вважається безпечною, якщо вона відповідає вимогам щодо забезпечення безпечності продукції, встановленим законодавством. Доказом безпечності продукції є її відповідність національним стандартам, що гармонізовані з відповідними європейськими стандартами. В цьому законі наведені вимоги щодо обов'язків та відповідальності виробників і розповсюджувачів нехарчової продукції.

Згідно з статтею 11 Закону України «Про загальну безпечність нехарчової продукції» державний ринковий нагляд за додержанням виробниками та розповсюджувачами продукції загальної вимоги щодо безпечності продукції забезпечується шляхом здійснення державного ринкового нагляду, а також державного контролю продукції при її ввезенні на митну територію України. В цьому законі наведені можливі обмежувальні заходи щодо забезпечення безпечності продукції.

Державний контроль продукції – діяльність митних органів із забезпечення відповідності продукції, що ввозиться на митну територію України для вільного обігу, встановленим вимогам, а також забезпечення відсутності загроз від такої продукції суспільним інтересам (далі - контроль продукції);

Державний ринковий нагляд – діяльність органів ринкового нагляду з метою забезпечення відповідності продукції встановленим вимогам, а також забезпечення відсутності загроз суспільним інтересам.

Правові та організаційні засади здійснення державного ринкового нагляду і контролю нехарчової продукції встановлені Законом України «Про державний ринковий нагляд та контроль нехарчової продукції».

Закон «Про метрологію і метрологічну діяльність».

У процесі розробки показників якості будівельної продукції та контролювання їхньої якості здійснюються вимірювання. Правові основи забезпечення єдності вимірювань визначає Закон «Про метрологію і метрологічну діяльність», прийнятий 11.02.98 року.

У статті 4 цього закону йдеться про те, що Державна метрологічна система забезпечує захист громадян і національної економіки від наслідків недостовірних результатів вимірювань.

У статті 12 зазначається, що Державна метрологічна служба проводить єдину в країні технічну політику із забезпечення єдності вимірювань, зокрема, визначає:

- загальні метрологічні вимоги до засобів і вимірювальної техніки, методів і результатів вимірювань;
- загальні вимоги щодо порядку проведення калібрування і метрологічної атестації засобів вимірювальної техніки;
- загальні вимоги до розробки й атестації методик виконання вимірювань;
- порядок проведення всіх видів державного метрологічного контролю і нагляду.

Відповідно до статті 14 Державна метрологічна служба здійснює державний метрологічний контроль і нагляд з метою перевірки дотримання вимог Закону «Про метрологію і метрологічну діяльність», а також інших нормативно-правових актів України і нормативних документів з метрології.

Стаття 15 визначає об'єкти державного метрологічного контролю і нагляду. До них належать засоби вимірювальної техніки і методики виконання вимірювань, що використовуються під час контролю якості та безпеки будівельної продукції.

Стаття 22 регламентує державний метрологічний нагляд за забезпеченням єдності вимірювань. Перевірці підлягають стан і застосування засобів вимірювальної техніки, застосування атестованих методик виконання вимірювань та правильності їх виконання.

Усі перераховані вище закони визначають підходи до розробки методів контролю і їх упровадження в практику виробничих лабораторій.

Технічна основа контролю якості будівельної продукції

Технічною основою контролю якості будівельної продукції є стандартизація і метрологія (рис.1.4).

Стандартизація спрямована на розробку та встановлення вимог, норм, правил, характеристик як обов'язкових для виконання, так і тих, що рекомендуються. Вона гарантує право споживача на придбання безпечної продукції, що від-повідає вимогам нормативної документації, яка визначає рівень якості продукції, що випускається. Контроль якості цієї продукції здійснюється відповідно до вимог нормативних документів.

Зумовлені стандартами показники, норми і вимоги до якості сировини та готової продукції, методи і засоби випробувань і контролю мають відповідати сучасному стану науки і техніки та ґрунтуватися на результатах новітніх досліджень.

Рис. 1.4. Зв'язок контролю зі стандартизацією і метрологією

Методи і засоби вимірювання (*метрологія*) покликані забезпечити необхідну точність визначення параметрів технологічних процесів виробництва і збереження, що реєструються, у нормативній документації, а також показників якості сировини, напівфабрикатів і готової продукції.

В Україні в галузі контролю використовують стандартизовані терміни, регламентовані чинним національним стандартом ДСТУ 3021-95 «Випробування і контроль якості продукції. Терміни та визначення». Розглянемо найбільш важливі терміни та визначення.

Випробування — експериментальне визначення кількісних і якісних характеристик властивостей об'єкта випробування.

Об'єкт випробування — продукція, що підлягає випробуванню.

Метод випробування — правила застосування визначених принципів і засобів випробувань.

Методика випробувань — організаційно-методичний документ, обов'язковий до виконання, що визначає методи, засоби й умови випробувань, добір проб, алгоритми виконання операцій із визначення однієї або декількох взаємозалежних характеристик властивостей об'єкта, форми подання даних і оцінку точності та вірогідності результатів, вимоги техніки безпеки й охорони навколишнього середовища.

Типова методика випробувань — методика, що встановлює загальні вимоги до проведення випробувань групи однорідної продукції.

Стандарт методів випробувань — стандарт, що встановлює їх методи, іноді доповнений іншими положеннями, що стосуються випробувань, такими як, наприклад, добір проб, використання статистичних методів і порядок проведення випробувань.

Атестація методики випробувань — визначення забезпечуваних методикою значень показників точності, вірогідності та відтворюваності результатів випробувань і їхньої відповідності вимогам.

Засоби випробувань — технічний пристрій, речовина і (або) матеріал для їх проведення.

Точність результатів випробувань — властивість, яка характеризується близькістю результатів до дійсних значень характеристик об'єкта у визначених умовах випробувань.

Відтворюваність результатів випробувань — характеристика результатів випробувань, обумовлена близькістю результатів повторних випробувань об'єкта.

Контроль за якістю продукції — контроль за кількісними і (або) якісними характеристиками властивостями продукції.

Технічний контроль — перевірка відповідності об'єкта встановленим технічним вимогам.

Об'єкт технічного контролю — продукція, що підлягає контролю, процеси її створення, застосування, а також відповідна технічна документація.

Усі методи контролю за якістю харчових продуктів, що використовуються виробничими лабораторіями, мають бути стандартизовані, тобто на них повинні бути розроблені стандарти. Нині виробничі лабораторії користуються як національними і міждержавними стандартами методів випробувань, так і стандартами радянських часів. Усі стандарти повинні бути актуалізовані.

Актуалізований стандарт характеризується наявністю внесення в його текст змін, опублікованих в інформаційних покажчиках стандартів[^]

Як правило, стандарти методів випробувань мають такі розділи:

- вступ;
- апаратура, матеріали, реактиви;
- добір проб;
- підготовка до аналізу;
- проведення аналізу;
- обробка результатів.

У стандартах методів випробувань дані про апаратуру, реактиви, підготовку до аналізу, проведення аналізу й обробку результатів вимірювань можуть бути об'єднані в один розділ «Метод випробування». Більшість розглянутих стандартів містить опис методу випробувань.

Визначення масової частки основних речовин у продукції є однією з найбільш важливих складових контролю за якістю продукції. Тому точність результатів контролю має важливе значення як для виробників продукції, так і для споживачів. Поняття вірогідності, точності результатів вимірювань (випробувань) до-зволяють оцінити якість їх методів. Точність результатів вимірювань не може розглядатися окремо від збіжності і відтворюваності — внутрішньолабораторної і міжлабораторної.

Збіжність як показник погрішності результатів кількісного аналізу найчастіше контролюється під час використання методик аналізу, що існують або лише розроблюються в одній лабораторії. Вона характеризує результати аналізу, проведеного одним виконавцем.

Внутрішньолабораторна відтворюваність характеризує точність результатів вимірювань для умов проведення повторного визначення вмісту речовин в тій самій лабораторії, тими самими методиками і засобами вимірювання і на тих же зразках різними виконавцями і протягом досить тривалого часу між першим та другим визначеннями. Внутрішньолабораторна відтворюваність характеризує тривалу стабільність кількісного аналізу в лабораторії й за певних умов виявляється близькою за величиною до міжлабораторної відтворюваності.

Значення міжлабораторної відтворюваності результатів контролю зросло останніми роками внаслідок зростання міжнародної торгівлі харчовими продуктами. Виникло питання про величину розбіжностей регламентованих показників у різних лабораторіях, про доцільність розроблення метрологічних характеристик використовуваних методів контролю. На даний час правила розрахунку внутрішньолабораторної збіжності, міжлабораторної відтворюваності та інших взаємозалежних метрологічних показників регламентує міжнародний стандарт ISO 5725-86. З появою цього стандарту вперше з'явилася можливість установлення однакових метрологічних показників під час опису методик випробувань харчової про-дукції. Беручи до уваги цей стандарт 180, уперше для харчових продуктів були розраховані необхідні метрологічні показники методик визначення токсичних елементів, що ввійшли в комплекс ДСТУ від 2692786 до 26935-86.

Наявність метрологічних характеристик, у першу чергу міжлабораторної відтворюваності, особливо важлива для сертифікаційних випробувань харчової продукції. Ці характеристики дозволяють визначити допустимі збіжності між да-

ними аналізу виробника й випробувальної лабораторії або під час арбітражних випробувань.

Наявність вищезазначених метрологічних характеристик методик випробувань продукції дозволяє віднести їх до міжнародних вимог, які відповідають про-понованим Кодексом Аліментаріус методикам типу II (арбітражним) або III (по-точним дослідженням). Методики, що не мають вищезазначених метрологічних характеристик, належать до IV типу (дослідницьких) і не можуть бути рекомендовані для використання в міжнародній торгівлі для оцінки якості харчових продуктів.

ЛЕКЦІЯ 2. Технічний контроль

2.1 Види технічного контролю

Організаційні форми і види процесів технічного контролю якості продукції дуже різноманітні. Тому доцільне їх ділення на групи за класифікаційними ознаками (рис.1.5).

За стадіями виробничого процесу:

- *вхідний контроль*, призначений для перевірки якості сировини, матеріалів, напівфабрикатів, комплектуючих виробів, що отримуються по кооперації, а також інструментів і пристосований до початку виробництва;
- *післяопераційний (проміжний) контроль* деталей, вузлів, заготівель і тому подібне, виконуваний по ходу технологічного процесу;
- *приймальний (остаточний) контроль*, що проводиться над заготівлями, деталями, складальними одиницями, готовими виробами;

Рис.1.5. Класифікація видів контролю якості продукції

Виділяють наступні види контрольних операцій:

- *контроль транспортування продукції;*
- *контроль зберігання продукції.*

За мірою охоплення продукції (за об'ємом перевірки):

- *суцільний контроль*, що виконується при повному (100%-ому) охопленні продукції, що пред'являється. Він застосовується в наступних випадках: *а) при ненадійності якості матеріалів, що поставляються, напівфабрикатів, заготовок, деталей, складальних одиниць; б) коли устаткування або особливості техно-логічного процесу не забезпечують однорідність об'єктів, що виготовляються; в) при зборці у разі відсутності взаємозамінності; г) після операцій, що мають вирішальне значення для якості наступної обробки або зборки; д) після операцій з можливим високим розміром браку; е) при випробуванні готових виробів відповідального призначення;*

- *вибірковий контроль*, здійснюваний не над усією масою продукції, а тільки над вибіркою. Зазвичай він використовується в наступних випадках: *а) при великій кількості однакових технологічних операцій, б) при високій мірі стійкості технологічного процесу; в) після другорядних операцій.*

За особливостями перевірки (по характеру дії на контрольовану продукцію):

- *руйнівний контроль*, при якому наступне використання продукції не-

можливе;

- *неруйнівний контроль.*

За мірою механізації і автоматизації :

- *ручний (немеханізований) контроль;*
- *механізований контроль;*
- *автоматизований контроль* (автоматизовані системи управління якіс-

тю).

За контрольованим параметром:

- *контроль за кількісною ознакою*, коли визначають чисельні значення одного або декількох показників, які порівнюють з нормативними значеннями;
- *контроль за якісною ознакою*, коли кожен одиницю продукції, що перевіряється, приписують до певної групи, а рішення приймають залежно від того, який виріб потрапив до кожної групи;
- *контроль за альтернативною ознакою* — це окремий випадок контролю за якісною ознакою, коли існують дві групи — придатні і дефектні вироби.

За організаційними формами виявлення і попередження браку:

- *летючий контроль*, який виконується контролером несподівано, у випадкові моменти часу (без графіку) при систематичному обході закріплених за ним робочих місць;
- *кільцевий контроль*, що полягає в тому, що за контролером закріплюється певна кількість робочих місць, які він обходить «по кільцю» періодично в відповідності з годинним графіком, причому продукція проходить контроль на місці її виготовлення;
- *статистичний контроль*, що є формою періодичного вибіркового контролю, заснований на методах математичної статистики і, що дозволяє виявити і ліквідувати відхилення від нормального ходу технологічного процесу раніше, ніж ці відхилення приведуть до браку;
- *поточний попереджувальний (превентивний) контроль*, що виконується з метою попередження браку на початку і в процесі обробки. Він включає: а) перевірку перших екземплярів виробів; б) контроль дотримання технологічних режимів; в) перевірку матеріалів, що потрапляють у виробництво, інструментів, технологічного оснащення та ін.

За часом виконання:

- *безперервний* (наприклад на конвеєрі або в потоці);
- *періодичний*.

За місцем виконання:

- *стаціонарний контроль*, що виконується в стаціонарних контрольних пунктах, оснащених складною вимірювальною апаратурою;
- *ковзаючий контроль*, що виконується безпосередньо на робочих місцях (коли можливе застосування простих контрольних-вимірювальних інструментів або приладів; при перевірці громіздких виробів, незручних для транспортування; при виготовленні малого числа однакових виробів).

За виконавцями:

- *самоконтроль*;
- *контроль майстрів*;
- *контроль служби технічного контролю*;
- *інспекційний контроль*;
- *одноступінчастий контроль* (виконавця плюс приймання службою технічного контролю);
- *багатоступінчастий контроль* (виконавця плюс операційний плюс спеціальний плюс приймальний);

За використовуваними засобами контролю :

- *вимірювальний (інструментальний) контроль*, що здійснюється за допомогою всіляких засобів виміру (являються в цьому випадку засобами контролю) і вживаний для оцінки значень контрольованих параметрів виробу;
- *реєстраційний контроль*, здійснюваний для оцінки об'єкту контролю на підставі результатів підрахунку (реєстрації певних якісних ознак, подій, виробів, наприклад, кількості дефектних одиниць продукції).

При реєстраційному контролі в якості засобів контролю можуть бути використані як органи чуття людини, так і спеціальні лічильники;

- *органолептичний контроль*, здійснюваний за допомогою тільки органів чуття без визначення чисельних значень контрольованого об'єкту; *візуальний контроль* — варіант органолептичного, при якому контроль здійснюється тільки органами зору. В деяких випадках органолептичному і візуальному при контролі застосовуються підсилюючі засоби, наприклад, мікроскопи і тому подібне;

- *контроль за зразком*, здійснюваний порівнянням характеристик контрольованого виробу з ознаками контрольного зразка (еталону);

- *технічний огляд*, здійснюваний, в основному, за допомогою органів чуття і, при необхідності, із залученням простих засобів контролю.

Особливим видом контролю є випробування готової продукції. У словнику термінів Європейської організації за якістю дається наступне визначення: випробування — це визначення або дослідження однієї або декількох характеристик виробів під впливом сукупності фізичних, хімічних, природних або експлуатаційних чинників і умов.

Випробування проводяться за відповідними програмами. Залежно від цілей існують основні види випробувань:

- *попередні випробування* — це випробування дослідних (головних) зразків з метою визначення можливості приймальних випробувань;

- *приймальні випробування* — це випробування дослідних (головних) зразків з метою визначення можливості їх постачання у виробництво;

- *приймально-здавальні випробування* — це випробування кожного виробу з метою визначення можливості його постачання замовникові;

- *періодичні випробування* — це випробування, які проводяться один раз 3-5 років з метою перевірки стабільності виробництва;

- *типові випробування* — це випробування серійних виробів після внесення істотних змін до конструкції або технології.

Точність засобів контролю і випробування має бути така, щоб не відбувалося значне спотворення вимірювального параметра.

Тема 3. Елементи системи контролю якості

У цьому блоці системи контролю якості продукції (рис. 1.1) виділяють основні і додаткові елементи.

До основних елементів системи контролю якості продукції входять наступні загальні підсистеми:

- планування;
- інспекційного контролю;
- стимулювання і відповідальності.

Головна мета *підсистеми планування* — складання взаємопов'язаних поточ-них і перспективних планів робіт з контролю якості продукції на різних рівнях управління і стадіях життєвого циклу виробів.

Головна мета *підсистеми інспекційного контролю* — постійні і цілеспрямовані перевірки стану робіт за оцінкою технічного рівня і якості продукції, що ви-пускається, вдосконалення організаційних форм, методів і засобів контролю і ви-пробувань продукції, а також визначення істинної достовірності результатів тех-нічного контролю і виявлення в загальній сукупності контролюючих органів, під-розділів і осіб конкретних винуватців пропускання недоброякісної продукції.

Головна мета *підсистеми стимулювання і відповідальності* — забезпечення необхідної матеріальної і моральної зацікавленості працівників в досягненні ви-соких стабільних позитивних результатів при контролі якості продукції і здійс-ненні робіт з комплексного удосконалення різних елементів системи контролю якості. У рамках цієї підсистеми слід встановити жорстку пряму залежність форм

і розмірів матеріального і морального стимулювання: а) контрольованих осіб від досягнення і перевищення встановленого рівня параметрів контролю; б) контро-люючого персоналу від зміни достовірності і ефективності перевірок, що прово-дяться, міри виконання планів контролю, наявності помилок в роботі.

Планування діяльності, контроль і стимулювання персоналу є загальною, найбільш важливою і невід'ємною частиною роботи з реалізації цілей і завдань усієї системи контролю якості продукції.

Додаткові елементи системи контролю якості продукції представлені по-руч *спеціальних і забезпечуючих* підсистем.

У структурно-функціональній моделі системи контролю якості продукції можна виділити наступні спеціальні підсистеми:

- *профілактики браку і низької якості в процесі розробки і виробництва продукції* (включає види і методи контролю якості на етапі розробки виробу; вхі-дний контроль якості сировини, матеріалів, напівфабрикатів, комплектуючих ви-робів, інструменту й іншої продукції, що отримується по кооперації; контроль дотримання технологічної дисципліни в цехах і на ділянках; активний контроль якості, при якому приймаються рішення з поліпшення якості продукції та ін.);

- *випробувань продукції;*

- *сертифікації продукції, робіт, послуг, систем якості і виробництв;*
- *атестації технологічних процесів, робочих місць і виконавців виробничих операцій;*
- *державного нагляду за впровадженням і дотриманням стандартів, метрологічним забезпеченням виробництва й іншими умовами і чинниками випуску продукції потрібної якості;*
- *самоконтролю якості у виробництві;*
- *стандартизації методів і засобів контролю якості продукції;*
- *використання позавідомчих форм контролю якості (замовниками, споживачами, продавцями та ін.).*

Підсистемами системи контролю якості продукції, що забезпечують її якість, є підсистеми наступних видів забезпечення:

- методологічного;
- матеріально-технічного;
- технологічного;
- кадрового;
- інформаційного;
- метрологічного;
- математичного;
- правового;
- фінансового;
- організаційного.

Ефективність системи контролю якості продукції визначається ефективністю функціонування підсистем, що забезпечують правильне і своєчасне рішення завдань контролю якості на різних рівнях і стадіях життєвого циклу продукції.

Ефективна система контролю якості продукції дозволяє, у більшості випадків, здійснювати своєчасну і цілеспрямовану дію на рівень якості продукції, що випускається, попереджати всілякі недоліки і збої в роботі, забезпечувати їх оперативне виявлення і ліквідацію з найменшими витратами ресурсів.

Тема 4. Організація контролю якості продукції на підприємстві

На підприємствах технічний контроль якості продукції здійснює служба технічного контролю — спеціальний структурний підрозділ (відділ, сектор, лабораторія, бюро і так далі).

Головними завданнями служби технічного контролю є запобігання випуску (постачання) підприємством продукції, що не відповідає вимогам стандартів і технічних умов, затвердженим зразкам (еталонам), проектно-конструкторської і технологічної документації, умовам постачання і договорів, або некомплектної продукції, а також підвищення відповідальності усіх ланок виробництва за якість продукції, що випускається.

Нині на багатьох підприємствах склалася наступна ієрархія контролюючих служб і їх підрозділів. Відділ або управління технічного контролю підприємства (рівень управління — підприємство), бюро технічного контролю цеху (на рівні цеху), бригада контролерів ділянки (на рівні ділянки), робочий контролер (на робочому місці).

Функціональний склад служб контролю якості на підприємствах

Зважаючи на різноманіття завдань контролю якості продукції і необхідності

відповідних перевірок на різних етапах процесу виробництва у складі служб технічного контролю підприємств можна виділити наступні спеціалізовані функціональні підрозділи:

у сфері контролю саме в процесі виробництва:

- вхідного контролю якості продукції, що отримується по кооперації;
- контролю якості продукції (виробів) в цехах і на ділянках;
- ізоляції браку;
- обліку, аналізу і класифікації браку у виробництві;
- інспекційного контролю;
- дослідження надійності продукції, що випускається;
- контролю якості упаковки і зберігання продукції на складах;

у сфері контролю готової продукції:

- приймального контролю готової продукції;
- контролю якості продукції (виробів) в процесі експлуатації споживачем і після закінчення окремих етапів експлуатації;
- аналізу претензій і рекламаций споживачів на продукцію, що випускається;

у сфері контролю використаного устаткування, оснастки, інструменту:

- контролю технічного стану і точності устаткування;
- контролю технологічного оснащення;
- контролю якості інструменту власного виготовлення;

у сфері контролю використаної виміральної і випробувальної апаратури:

- вимірювальної техніки;
 - лінійних і кутових вимірів;
 - особливо точних вимірів;
 - дефектоскопії;
 - ремонту контрольно-випробувального устаткування, вимірювальних приладів і оснащення;
- у сфері вдосконалення методів і засобів контролю:*
- впровадження нових засобів і методів технічного контролю;
 - розробки, впровадження і контролю функціонування системи управління якістю продукції на підприємстві;
 - технічного і технологічного забезпечення процесів контролю якості.

Структура служб контролю якості багатьох підприємств не містить нині перелічений вище набір необхідних підрозділів, що, природно, відбивається на самій якості роботи підприємства.